

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

To bemærkninger eller rettere sagt en bemærkning og et spørgsmål til hr. Steen Gade.

Bemærkningen er, at som det fremgik af min ordførertale, er det sådan set ikke, fordi Fremskridtspartiet har ændret sit principielle syn på ulandsbistand. Lige så vel som vi må affinde os med, at indkomstskatten bliver opkrævet, og med alle mulige andre ting i det danske samfund, så ønsker vi, at tingene, herunder ulandsbistanden, skal foregå på ordentlige og anstændige vilkår. Derfor bryder vi os ikke om, at der er de mange hvide elefanter, og at danske skatteydere føler sig til grin over, at deres penge går til korrupte regimer. Det kan jeg heller ikke forstå SF bryder sig om. Jeg kan ikke forstå, SF bryder sig om, at dansk ulandsbistand indirekte også repræsenterer imperialismen rundt omkring i de pågældende lande.

Og så til spørgsmålet: Hvordan kan det være, SF kritikløst stemmer for hver eneste ulandsbevilling i Finansudvalget vel vidende, at mange af projekterne aldeles ikke lever op til SF's krav om økologi osv., at man giver tilskud til kunstgødningsprojekter, at man giver tilskud til, at gamle udtjente dieselgeneratorer bliver stillet op i ulandene osv.? Hvorfor håndhæver SF ikke sin egen økologiske profil, når det gælder ulandsbevillingerne?

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Det gør mig egentlig lidt deprimeret, når SF, som jo faktisk ofte er i stand til at tænke ganske konstruktivt ikke mindst på de her områder, bare bevidstløst siger, at når vi bevilger flere og flere penge, så kommer det til at gå meget, meget bedre i ulandene.

Var det ikke en idé trods alt at begynde at gøre sig selv den lille smule hjernegymnastik? Når nu vi giver disse mange penge – langt, langt flere, end verdens andre lande gør, nemlig 1,18 pct. af bruttonationalproduktet, når jeg indregner MIKA-midlerne – kunne selv SF ikke en gang imellem prøve at gøre den lille øvelse: Får vi det ud af pengene, som de virkelig er bevilget til? Er det nok at afhjælpe nøden i de andre lande med bare at bevilge flere penge? Man kunne jo måske læse den sætning, som hr. Martin Paldam skriver i sin store bog, hvor han siger, at det afgørende for, om ulandene udvikles, er, hvad de selv gør.

Er tidspunktet nu efterhånden ikke inde til at sige, at vi kunne jo også stille krav til ulandene? Vi yder meget, men var det ikke også en idé at sige, at vi også skal stille krav til vores modtagerlande, og om projekterne lykkes, er lige så meget afhængigt af, hvad de gør, som hvad vi gør, og at det ikke bare er et spørgsmål om kroner og øre.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg forstår godt, at fru Agnete Laustsen har problemer, for det er jo Det Konservative Folkeparti, der i en situation, hvor dansk økonomi er i opgang, hvor vi bliver rigere og rigere, foreslår, at vi skal trække i fodsporene på nogle andre rige lande, som også skærer ned på ulandshjælpen. Jeg forstår godt, at fru Agnete Laustsen har vanskeligheder.

Så som svar på spørgsmålet: SF – og jeg sagde det i min tale – er indstillet på, at vi styrker den overordnede forbedring af vores ulandsbistand, som der er brug for. Jeg mener, pengene kan bruges bedre, og jeg mener, skuden skal vendes. Jeg går oven i købet ind for flere cost-benefitanalyser, men jeg siger knaldhårdt nej til, at cost-benefitanalyser er det eneste, der skal styre udviklingen. Jeg mener virkelig, vi kan forbedre os. Jeg mener virkelig, der er behov for at forbedre os på hjælpen, men problemet i den her diskussion er Det Konservative Folkeparti.

Og til hr. Kim Behnke: Vi skal stille betingelser til de lande, der får ulandshjælp, og vi skal dreje udviklingen, herunder også vores ulandshjælp, så den bliver på et bæredygtigt grundlag, men der er altså fattige lande, som har lov til at svine noget mere. Nu siger jeg det helt åbent. Det er jo en del af det, der var Rioforpligtelsen: De har ret til at have en højere levestandard, og det kommer man altså til at svine noget mere her i verden af. Det er os, der sviner helt urimelig meget, og det er det, kan man sige, hr. Kim Behnke ikke har forstået.

Udviklingen af, hvordan vi forholder os i Finansudvalget, vil være sådan, at vi presser regeringen, og vi vil også for alvor bruge dialogen med de partier, der går ind for ulandshjælp, til at dreje den, så den bliver mere og mere grøn, så den bliver mere og mere fornødt fattigdomsorienteret, og så den bliver bedre og bedre til at kunne være en sammenhængende politik.